

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 14 maja 2008 r.

w sprawie planowanej na rok 2008 aktualizacji ogólnych wytycznych polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty oraz w sprawie realizacji polityki zatrudnienia przez państwa członkowskie

(2008/399/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

w swoich materiałach przedłożonych w związku z wiosennym szczytem Rady Europejskiej w 2006 roku.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 99 ust. 2 i art. 128 ust. 4,

(3) Podczas wiosennego szczytu w 2006 roku Rada Europejska przyjęła do wiadomości te dokumenty i określiła jako priorytetowe cztery obszary działań (badania i rozwój oraz innowacyjność, otoczenie biznesu, możliwości zatrudnienia oraz zintegrowana polityka energetyczna), a w odniesieniu do każdego z nich ustaliła niewielką liczbę szczegółowych działań i wezwała państwa członkowskie do ich zakończenia przed upływem 2007 roku.

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 13 i 14 marca 2008 r.,

(4) Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej obradującej wiosną 2006 roku państwa członkowskie przedstawiły swoje roczne sprawozdania z realizacji krajowych programów reform (sprawozdania z realizacji). Komisja zbadała przedłożone sprawozdania z realizacji i przedstawiła swoje wnioski w rocznym sprawozdaniu z postępów z 2007 roku.

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W lipcu 2005 roku Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty (2005–2008)⁽¹⁾ oraz decyzję w sprawie wytycznych dla polityk zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem tworzą „Zintegrowane wytyczne w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”. Zachęcono państwa członkowskie, aby przy opracowywaniu krajowych programów reform (KPR) kierowały się zintegrowanymi wytycznymi w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

(5) Na podstawie tej analizy w 2007 roku przedstawiono poszczególnym państwom członkowskim szereg zaleceń. Aby umożliwić spójną i zintegrowaną realizację strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, zalecenia te zostały przyjęte w formie jednego instrumentu w zaleceniu Rady 2007/209/WE z dnia 27 marca 2007 r. w sprawie planowanej na 2007 rok aktualizacji ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty oraz w sprawie realizacji polityki zatrudnienia przez państwa członkowskie⁽³⁾. Podejście to odzwierciedla zintegrowaną strukturę KPR i sprawozdań z ich realizacji oraz pozwala zapewnić niezbędną spójność wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej, o których mowa w art. 99 ust. 2, jak podkreślono w art. 128 ust. 2 Traktatu.

(2) Do października 2005 roku państwa członkowskie przedłożyły swoje krajowe programy reform; Komisja oceniła je, a sprawozdanie w tej sprawie zawarła

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 6.8.2005, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 6.8.2005, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 92 z 3.4.2007, s. 23.

- (6) Komisja przeanalizowała rozwiązania przyjęte przez państwa członkowskie w odpowiedzi na zalecenia i przedstawione w sprawozdaniach z realizacji z 2007 roku oraz zaprezentowała swoją analizę tych rozwiązań w sprawozdaniu strategicznym. Opierając się na tej analizie oraz uwzględniając fakt, że realizacja reform strukturalnych wymaga czasu, w niniejszym dokumencie zawarto propozycję utrzymania obecnych zaleceń bez większych zmian, w wersji nieznacznie zmodyfikowanej stosownie do postępów poczynionych od momentu ich przyjęcia wiosną 2007 roku.
- (7) Aby umożliwić pełną realizację strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, niniejsze zalecenie powinno również zawierać zalecenia szczegółowe skierowane do państw członkowskich należących do strefy euro.
- (8) W celu zwiększenia koordynacji reform i usprawnienia procesu wielostronnego nadzoru w ramach Rady państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich

krajowych programach reform i rocznych sprawozdaniach z realizacji szczegółowe i konkretne działania w odpowiedzi na zalecenia skierowane do poszczególnych krajów oraz punkty wymagające szczególnej uwagi; ponadto Komisja powinna zapewnić bardziej analityczną bazę proponowanych zaleceń,

NINIEJSZYM ZALECA, aby państwa członkowskie podjęły działania, kierując się wytycznymi określonymi w załączniku i dokonały podsumowania poczynionych postępów w swoich następnych programach w ramach odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 maja 2008 r.

W imieniu Rady
A. BAJUK
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

BELGIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 r. przedstawionego przez Belgię oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Belgia poczyniła duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Belgia poczyniła także pewne postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na pewne postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia Rady, lecz nadal konieczne są dalsze reformy. Odnotowano pewne postępy w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji także odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.
4. Wśród mocnych punktów wskazanych w belgijskim sprawozdaniu z realizacji z 2007 roku należy wymienić politykę w zakresie ograniczania emisji oraz obiecujące rezultaty funkcjonowania systemu monitorowania i usług doradztwa na rzecz osób bezrobotnych.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w belgijskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: zmniejszenie obciążeń podatkowych pracy przy jednoczesnej intensywniejszej konsolidacji budżetowej i poprawie funkcjonowania rynku pracy. W związku z tym Belgia powinna:
 - kontynuować starania na rzecz dalszego zmniejszenia obciążeń podatkowych pracy i dostosowania ich do średniego poziomu sąsiednich krajów, szczególnie poprzez zmniejszenie klina podatkowego w odniesieniu do pracowników o niskich kwalifikacjach, przy jednoczesnym kontynuowaniu konsolidacji budżetowej,
 - wzmocnić środki w ramach realizowanej polityki, mające na celu usprawnienie funkcjonowania rynku pracy, poprzez kompleksową strategię, zgodnie ze zintegrowanym podejściem opartym na modelu *flexicurity* (modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego), zwiększanie uczestnictwa w rynku pracy, ograniczanie dysproporcji regionalnych oraz zwiększanie uczestnictwa w programach uczenia się przez całe życie.
6. Ponadto Belgia powinna skupić uwagę na następujących wyzwaniach: pełnej realizacji strategii zmierzającej do zapewnienia długoterminowej stabilności finansów publicznych, obejmującej ograniczenie wydatków, uzyskaniu nadwyżki budżetowej oraz konsekwentnym zmniejszaniu długu publicznego; pilnym podjęciu dalszych środków mających na celu poprawę konkurencji na rynkach gazu i energii elektrycznej, w tym poprzez niezależne i skuteczne krajowe organy regulacyjne oraz wprowadzenie w życie dodatkowych środków dotyczących operatorów sieci przesyłowych i dystrybucyjnych; znacznie aktywniejszym zaangażowaniu się w pobudzanie badań i rozwoju i innowacji, głównie przez zwiększenie zarówno poziomu, jak i skuteczności finansowania badań i rozwoju i innowacji ze środków publicznych oraz koordynację polityki fiskalnej i pieniężnej na wszystkich poziomach; kontynuowaniu działań w celu podniesienia wskaźnika zatrudnienia starszych pracowników i osób z grup najbardziej narażonych na bezrobocie, monitorowaniu ich skuteczności oraz, w razie potrzeby, podjęciu dalszych środków pobudzających do aktywności zawodowej.

BUŁGARIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Bułgarię oraz oceny bułgarskiego krajowego programu reform dokonanej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Ogólnie rzecz biorąc, krajowy program reform skupia się na właściwych wyzwaniach, lecz w niektórych konieczne jest opracowanie bardziej konkretnych środków, szczególnie w zakresie dalszego rozwijania zdolności administracyjnych oraz pilnego i znacznego ograniczenia biurokracji, które doprowadziłyby do zwiększenia dynamiki oraz konkurencyjności otoczenia biznesu. Uwzględniając rosnącą nierównowagę gospodarczą, należy stwierdzić, że Bułgaria powinna przede wszystkim przyspieszyć realizację krajowego programu reform z myślą o stworzeniu warunków koniecznych do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju gospodarczego i zatrudnienia w perspektywie średnio- i długoterminowej.
3. Do mocnych stron krajowego programu reform należą jasna analiza problemów oraz przyjęcie odpowiednich priorytetów i właściwej kolejności realizacji reform, a także wyraźna odpowiedzialność polityczna. Wprowadzono ważne zapisy zapewniające ściśle monitorowanie postępów na najwyższym poziomie politycznym, które powinny okazać się skutecznym narzędziem zapewnienia szybkiej i skutecznej realizacji krajowego programu reform. Dodatkowym wsparciem dla krajowego programu reform jest rygorystyczna polityka budżetowa, która stanowi solidną podstawę pobudzania reform strukturalnych koniecznych do zapewnienia długoterminowego wzrostu.

4. Do obszarów polityki wymienionych w bułgarskim krajowym programie reform, wymagających jak najpilniejszych działań oraz wyraźnego określenia oddziaływania środków na budżet i przedstawienia szczegółowego opisu procedur monitorowania i oceny, należą: zdolności administracyjne; nierównowaga makroekonomiczna; biurokracja; a także funkcjonowanie rynku pracy. W tej sytuacji Bułgaria powinna:
- pilnie rozwinąć zdolności administracyjne, w szczególności w zakresie głównych funkcji administracji rządowej, w tym organów regulacyjnych i sądownictwa;
 - ograniczyć rosnący deficyt na rachunku obrotów bieżących oraz presję inflacyjną, w szczególności poprzez rygorystyczną politykę budżetową, poprawę jakości wydatków publicznych i wspieranie działań na rzecz umiarkowanego wzrostu płac oraz elastycznego ustalania płac, tak aby tempo wzrostu płac odpowiadało tempu wzrostu wydajności pracy;
 - przyjąć nowe działania i szybko je wdrożyć, tak by znacznie ograniczyć biurokrację i zredukować opóźnienia proceduralne w celu poprawy funkcjonowania otoczenia biznesu (w szczególności MSP oraz nowo powstających podmiotów gospodarczych), co pomoże również w walce z korupcją;
 - doprowadzić do podniesienia jakości podaży siły roboczej oraz zwiększenia wskaźnika zatrudnienia poprzez poprawę efektywności i skuteczności aktywnej polityki rynku pracy, a także kontynuować reformę systemu edukacji, tak aby podnieść poziom umiejętności w sposób lepiej odpowiadający potrzebom rynku pracy oraz zmniejszyć liczbę osób zbyt wcześnie porzucających naukę.
5. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Bułgaria powinna skupić uwagę na: podjęciu dalszych środków na rzecz zapewnienia długoterminowej stabilności finansów publicznych, w szczególności w odniesieniu do potencjalnego ryzyka związanego z adekwatnością i stabilnością świadczeń emerytalnych; zapewnieniu wszelkich warunków niezbędnych do powstania silnej konkurencji w sektorach sieciowych; opracowaniu zintegrowanej polityki w zakresie badań i rozwoju i innowacji, której zasadniczym celem będzie reforma publicznego sektora badań i rozwoju, przesunięcie publicznego wsparcia dla sektora badań i rozwoju – na podstawie ogólnego celu w zakresie intensywności nakładów na badania i rozwój przyjętego na 2010 rok – w kierunku finansowania opartego w większym stopniu na konkurencyjności i skupiającego się na głównych priorytetach; podjęciu starań na rzecz rozwiązania problemu pracy nierejestrowanej poprzez wzmocnienie zdolności właściwych instytucji do przeprowadzania kontroli i egzekwowania prawa; dokończeniu strategii dotyczącej systemu uczenia się przez całe życie oraz zwiększeniu poziomu uczestnictwa.

REPUBLIKA CZESKA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Republikę Czeską oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Republika Czeska poczyniła pewne postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Odnotowano także pewne postępy Republiki Czeskiej w realizacji poszczególnych zobowiązań uzgodnionych w trakcie wiosennego szczytu Rady Europejskiej w 2006 roku w priorytetowych obszarach działań.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na pewne postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Widoczne są pewne postępy w obszarach dodatkowych wskazanych jako wymagające uwagi w konkluzjach Rady.
4. Wśród mocnych stron, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji przedstawione przez Republikę Czeską w 2007 roku, należy wymienić spójną strategię na rzecz poprawy ram regulacyjnych dla przedsiębiorstw, reformy programów nauczania szkół podstawowych i średnich na rzecz poprawy opłacalności pracy, która przyniesie zwiększenie poziomu uczestnictwa w szkolnictwie wyższym, a także przyjęcie strategii uczenia się przez całe życie.
5. Do obszarów polityki, wymienionych w czeskim krajowym programie reform, w których niezbędne są jak najpilniejsze działania, należą długoterminowa stabilność finansów publicznych w kontekście starzenia się społeczeństwa, wypełnienie zobowiązań w zakresie publicznych wydatków na badania i rozwój oraz dalsza poprawa ich efektywności; promowanie modelu *flexicurity* na rynku pracy, dążenie do zapewnienia równych możliwości dostępu do systemu kształcenia i szkolenia i usprawnienia tego systemu, a także zwiększanie liczby osób biorących udział w programach uczenia się przez całe życie. W związku z powyższym Republika Czeska powinna:
- w celu zwiększenia długoterminowej stabilności finansów publicznych niezwłocznie zrealizować zapowiadany program reformy systemu emerytalnego, zrealizować reformy systemu opieki zdrowotnej i realizować zapowiadane ważne reformy;
 - wzmocnić wysiłki w celu lepszej współpracy między podmiotami gospodarczymi, uczelniami wyższymi i publicznymi instytucjami badawczo-rozwojowymi i dostarczać niezbędne zasoby ludzkie na potrzeby badań i rozwoju, równocześnie zwiększając wielkość i skuteczność inwestycji publicznych w badania i rozwój, tak by zrealizować cele dotyczące wydatków na badania i rozwój;
 - w ramach zintegrowanego podejścia opartego na modelu *flexicurity* kontynuować modernizację ochrony zatrudnienia, w tym przepisów, poprawić efektywność i zapewnić równe możliwości dostępu do systemu kształcenia i szkolenia, w szczególności dostosować system kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, wprowadzić zachęty do inwestycji w szkolenia, w szczególności obejmujące pracowników starszych i nisko wykwalifikowanych oraz poprawić różnorodność oferty szkolnictwa wyższego.

6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Republika Czeska powinna skoncentrować się na następujących wyzwaniach: poprawie ochrony praw własności intelektualnej; przyspieszeniu tempa prac w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych, w tym poprzez wprowadzenie w życie odpowiednich ram prawnych na potrzeby e-administracji oraz monitorowanie ich stosowania; ułatwianiu innowacyjnym przedsiębiorstwom dostępu do finansowania, głównie poprzez dalszy rozwój rynku kapitału podwyższonego ryzyka; rozszerzeniu zasięgu edukacji z zakresu przedsiębiorczości; ułatwianiu integracji zawodowej osób należących do grup społecznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; zmniejszaniu dysproporcji regionalnych pod względem zatrudnienia; umożliwianiu godzenia pracy z życiem rodzinnym; działaniach na rzecz zmniejszania różnic w płacy kobiet i mężczyzn; a także realizacji aktywnej strategii na rzecz aktywności w starszym wieku.

DANIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Danię oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Dania poczyniła bardzo duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Dania osiągnęła również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na duże postępy w formułowaniu i realizacji polityki w obszarach wskazanych przez Radę jako wymagające uwagi.
4. Wśród mocnych punktów, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji z 2007 roku przedstawione przez Danię, należy wymienić kompleksowe i zintegrowane podejście do planowania i realizacji reform, w ramach działań zmierzających do zapewniania długoterminowej stabilności budżetowej, w połączeniu z aktywnym uczestnictwem zainteresowanych stron.
5. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Dania powinna skupić się na następujących wyzwaniach: dalszym podejmowaniu działań mających na celu zapewnienie połączeń międzysystemowych w celu usprawnienia funkcjonowania rynków energii elektrycznej i gazu; zwiększaniu podaży siły roboczej oraz liczby godzin pracy w średniej perspektywie czasowej, w tym poprzez dalsze zachęty do podejmowania pracy oraz dodatkowe działania na rzecz poprawy integracji na rynku pracy starszych pracowników, imigrantów i ich potomstwa; intensyfikowaniu, w sposób efektywny pod względem kosztów, środków mających na celu poprawę sytuacji szkolnictwa podstawowego i średniego oraz zwiększenie liczby osób kończących edukację w szkołach ponadgimnazjalnych i wyższych, jeśli obecne inicjatywy okażą się niewystarczające, by osiągnąć wyznaczone ambitne cele.

NIEMCY

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Niemcy oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Niemcy poczyniły duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007 i w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na pewne postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Odnotowano duże postępy w obszarze konsolidacji finansów publicznych oraz bardziej ograniczone postępy w zakresie konkurencji na rynku usług oraz w rozwiązywaniu problemu bezrobocia strukturalnego. Odnotowano pewne postępy w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji także odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.
4. Wśród mocnych stron wskazanych w sprawozdaniu z realizacji z 2007 roku należy wymienić: konsolidację finansów publicznych; rozwój wysokiej klasy badań i innowacji; postęp w zwalczaniu bezrobocia wśród osób młodych; oraz zdecydowane działania na rzecz zwiększenia nakładów na opiekę nad dziećmi.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w niemieckim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: konkurencja na rynku usług oraz bezrobocie strukturalne. W związku z tym Niemcy powinny:
 - poprawić warunki konkurencji na rynkach usług, w szczególności poprzez dalsze łagodzenie restrykcyjnych przepisów regulujących wykonywanie zawodów regulowanych, usprawnienie procedur zamówień publicznych oraz poprzez wprowadzenie odpowiednich przepisów regulujących hurtowy dostęp do usług szerokopasmowej transmisji danych (*bitstream access*);
 - zająć się problemem bezrobocia strukturalnego przez utrzymanie kierunku reform wytyczonego w krajowym programie reform. Należy zwrócić uwagę na integrację pracowników o niskich kwalifikacjach na rynku pracy w ramach podejścia opartego na modelu flexicurity łączącego ułatwienie w zdobywaniu kwalifikacji z kolejnymi reformami systemu podatkowego i świadczeń socjalnych oraz poprawą skuteczności usług w zakresie zatrudnienia świadczonych na rzecz bezrobotnych otrzymujących podstawowe wsparcie dochodowe.

6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Niemcy powinny skupić się na następujących wyzwaniach: zapewnieniu długoterminowej stabilności finansów publicznych poprzez ugruntowanie uzyskanej konsolidacji budżetowej, m.in. w ramach trwającego przeglądu instytucji budżetowych systemu federalnego, oraz poprzez uważne monitorowanie oddziaływania reformy systemu opieki zdrowotnej w celu kontroli wzrostu wydatków oraz poprawy efektywności sektora ochrony zdrowia; udoskonaleniu ram funkcjonowania konkurencji w sektorze kolejowym i dalszym udoskonaleniu funkcjonowania konkurencji w ramach sieci gazowej i sieci energetycznej, gdzie nadal jest ona niewystarczająca z uwagi na dużą koncentrację; kontynuowaniu tworzenia sieci punktów kompleksowej obsługi na potrzeby rejestracji nowych podmiotów gospodarczych oraz skrócenia czasu rejestracji działalności gospodarczej; oraz doskonaleniu systemu ustawicznego szkolenia zawodowego w ramach planowanych środków i działań, mających na celu propagowanie uczenia się przez całe życie.

ESTONIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Estonię oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Estonia poczyniła bardzo duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Estonia osiągnęła również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na pewne postępy w realizacji polityki w obszarach wskazanych przez Radę jako wymagające uwagi. Osiągnięto pewien postęp w realizacji działań w ramach polityki konkurencji, aktywnej polityki rynku pracy oraz polityki edukacyjnej. Najbardziej wyraźny postęp dokonał się w ramach polityki badań i rozwoju i innowacji. Estonia nie posunęła się znacząco naprzód w zakresie modernizacji prawa pracy.
4. Wśród mocnych stron, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji przedstawione przez Estonię, należy wymienić: ustanowienie ambitnej długoterminowej i usystematyzowanej nowej strategii na rzecz badań i rozwoju i innowacji; działania mające na celu ułatwienie zakładania nowych przedsiębiorstw oraz finansowania innowacyjnych MSP; wyraźny wzrost wskaźnika zatrudnienia oraz działania na rzecz podniesienia jakości szkolnictwa wyższego i zawodowego.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w estońskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: obszar zatrudnienia, gdzie postęp w zakresie modernizacji prawa pracy był jak dotąd ograniczony.
6. W trakcie realizacji krajowego programu reform Estonia powinna skupić się na następujących wyzwaniach: zwiększeniu stabilności makroekonomicznej oraz ograniczaniu inflacji poprzez odpowiednie reformy strukturalne oraz zdecydowaną politykę budżetową; wzmocnieniu wysiłków na rzecz zagwarantowania wykorzystania wyników prac badawczo-rozwojowych w innowacyjnych usługach lub produktach; wspieraniu bliższej współpracy między uczelniami wyższymi a przedsiębiorstwami; wprowadzeniu w życie nowego programu zwalniania z grzywien oraz zmniejszenia grzywien oraz bardziej skutecznym egzekwowaniu przepisów w zakresie konkurencji; prowadzeniu aktywniejszej polityki rynku pracy oraz zwiększeniu podaży wykwalifikowanej siły roboczej poprzez realizację kompleksowej strategii dotyczącej systemu uczenia się przez całe życie dopasowanej do potrzeb rynku pracy; zwiększeniu elastyczności rynku pracy przez pilne dążenie do modernizacji prawa pracy oraz przez promowanie elastycznych form zatrudnienia.

IRLANDIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Irlandię oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Irlandia poczyniła bardzo duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Irlandia osiągnęła również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na duże postępy w formułowaniu i realizacji polityki w obszarach wskazanych przez Radę jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji nie odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro, jednak w treści zawarto informacje na temat rozwoju sytuacji w tym zakresie.
4. Wśród mocnych stron irlandzkiego krajowego programu reform oraz jego realizacji należy wymienić kompleksową oraz spójną strategię krajową. Dokument ten świadczy również o użyteczności procesu lizbońskiego ze względu na jego rolę w procesie ustalania hierarchii ważności i realizacji konkretnych działań oraz podkreślaniu kluczowej roli tego procesu w podejmowaniu wyzwań i korzystaniu z możliwości związanych z globalizacją.

5. W trakcie realizacji krajowego programu reform Irlandia powinna skupić się w przyszłości na następujących wyzwaniach: przyspieszeniu postępów w formułowaniu konkretnych rozwiązań w ramach reformy emerytalnej; przyspieszeniu postępów w zakresie zwiększania uczestnictwa obywateli w rynku pracy, w tym czynienie dalszych postępów w tworzeniu rozbudowanej infrastruktury w zakresie opieki nad dziećmi; kontynuowaniu prac nad spójną polityką w zakresie rynku pracy i społecznej integracji imigrantów oraz położeniu szczególnego nacisku na pomoc pracownikom starszym i o niskich kwalifikacjach; należy również uważnie monitorować rozwój sytuacji na rynku mieszkaniowym, który ma wpływ na krótko i średnioterminowy wzrost gospodarczy.

GRECJA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Grecję oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Grecja robi stałe postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Grecja poczyniła także pewne postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Ze sprawozdania z realizacji wynika, że poczyniono pewne postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Odnotowano pewne postępy w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji nie odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro, choć nawiązano do tej kwestii w dołączonej do sprawozdania tabeli.
4. Mocne strony, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji z 2007 roku przedstawione przez Grecję, obejmują: duży postęp w konsolidacji finansów publicznych, promowanie zatrudnienia kobiet, wdrażanie prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego oraz poprawa funkcjonowania otoczenia biznesu. Obiecująco zapowiadają się również działania w zakresie ustalania harmonogramu realizacji reform emerytalnych, zaprojektowanych z myślą o poprawie długoterminowej stabilności budżetowej.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w krajowym programie reform przedstawionym przez Grecję, niezbędne są obecnie jak najpilniejsze działania: długoterminowa stabilność budżetowa, realizacja planu reform administracji publicznej, konsolidacja aktywnej polityki rynku pracy, zajęcie się problemem bezrobocia wśród młodych osób, problemem pracy nierejestrowanej oraz przyspieszenie reform systemów edukacji i uczenia się przez całe życie. Dlatego też Grecja powinna:
 - kontynuować wysiłki na rzecz konsolidacji budżetowej oraz ograniczenia długu publicznego, a także niezwłocznie przystąpić do realizacji reformy emerytalnej w celu poprawienia długoterminowej stabilności fiskalnej,
 - przeprowadzić reformę administracji publicznej poprzez budowanie efektywnych zdolności w zakresie regulacji, kontroli oraz egzekwowania obowiązujących przepisów, poprzez modernizację polityki zarządzania zasobami ludzkimi, a także poprzez efektywne wykorzystanie funduszy strukturalnych,
 - zgodnie ze zintegrowanym podejściem opartym na modelu *flexicurity* modernizować ochronę zatrudnienia, w tym przepisy ustawowe, w celu objęcia nią wszystkich form zobowiązań umownych, dalej ograniczać obciążenia podatkowe pracy, prowadzić aktywniejszą politykę rynku pracy oraz zachęcać osoby wykonujące pracę nierejestrowaną do przechodzenia na zatrudnienie legalne,
 - przyspieszyć tempo reform w obszarze edukacji i uczenia się przez całe życie w celu podwyższenia jakości i dostosowania zdobywanego wykształcenia lub kwalifikacji do potrzeb rynku pracy, zwiększenia poziomu uczestnictwa w rynku pracy oraz umożliwienia płynnego przejścia od etapu nauki do zatrudnienia, szczególnie wśród ludzi młodych.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Grecja powinna skupić się na następujących wyzwaniach: czynić dalsze starania na rzecz ograniczenia presji inflacyjnej oraz odnieść się do przyczyn deficytu na rachunku obrotów bieżących; wyczerpaniu wysiłków zmierzających do ustanowienia strategii na rzecz badań i innowacji oraz zwiększenia inwestycji w badania i rozwój; dalszej poprawie transpozycji do prawa krajowego prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego; przyspieszeniu postępów w osiągnięciu celów polityki dotyczącej MŚP przyjętych na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku; zwiększeniu konkurencji w obszarze rynku usług świadczonych w ramach wolnych zawodów; ochronie środowiska naturalnego poprzez nadanie priorytetu takim kwestiom, jak efektywna gospodarka odpadami stałymi i gospodarka ściekowa, oraz ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych; dążeniu do jeszcze wyższego poziomu zatrudnienia kobiet; zmniejszeniu liczby osób zbyt wcześnie porzucających naukę oraz wprowadzeniu w życie spójnej strategii na rzecz aktywności w starszym wieku.

HISZPANIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Hiszpanię oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Hiszpania poczyniła duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Hiszpania osiągnęła również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.

3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na duże postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Odnotowano pewne postępy w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji także odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.
4. Mocne strony, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji z 2007 roku przedstawione przez Hiszpanię, obejmują: szybsze niż zakładane tempo ograniczania długu publicznego; duże postępy w realizacji planu na rzecz badania i rozwoju i innowacji oraz w osiąganiu docelowego wskaźnika zatrudnienia, w szczególności wśród kobiet.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w hiszpańskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: zwiększenie konkurencji na rynkach energii elektrycznej oraz dalsza poprawa sytuacji w obszarze kształcenia. Dlatego też Hiszpania powinna:
 - podjąć dodatkowe środki na rzecz zwiększania konkurencji w sektorze energetycznym, głównie poprzez dalsze eliminowanie wszystkich taryf, tak by zagwarantować, że nie dochodzi do zakłócenia cen, oraz poprzez poprawę zdolności transgranicznego przesyłu energii za pośrednictwem połączeń międzysystemowych w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw,
 - zapewnić skuteczną realizację reform systemu edukacji, w tym na poziomie regionalnym, w celu zmniejszenia liczby osób zbyt wcześnie porzucających naukę.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Hiszpania powinna skupić się na następujących wyzwaniach: czynienie dalszych starań na rzecz ograniczenia presji inflacyjnej, odnoszenie się do przyczyn deficytu na rachunku obrotów bieżących oraz monitorowanie sytuacji na rynku mieszkaniowym; zwiększenie konkurencji na rynku usług świadczonych w ramach wolnych zawodów oraz na rynku detalicznym; wdrożenie programu lepszego stanowienia prawa poprawie – tam, gdzie to konieczne – ram regulacyjnych; dalsze opracowywanie środków w zakresie ochrony środowiska, w szczególności mających na celu redukcję emisji dwutlenku węgla; podjęcie wszelkich koniecznych środków służących dalszej modernizacji ochrony zatrudnienia, w celu propagowania podejścia opartego na modelu *flexicurity* na rynku pracy, tak by przeciwdziałać segmentacji i propagować zalety pracy w niepełnym wymiarze godzin; poprawa wydajności pracy poprzez podnoszenie poziomu umiejętności i innowacji; kontynuowanie obecnych starań na rzecz integracji imigrantów na rynku pracy; dalsza poprawa dostępności opieki nad dziećmi; a także przeprowadzenie reform systemu emerytalnego i systemu opieki zdrowotnej w celu poprawienia długoterminowej stabilności budżetowej.

FRANCJA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Francję oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Francja poczyniła duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Tempo reform zwiększyło się od połowy 2007 roku. Francja poczyniła także pewne postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje, że podjęto pierwsze działania w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Francji przez Radę, ale realizacja pozostałych wymogów dotyczących reform pozostaje kluczowym zadaniem. W innych obszarach wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi przyjęto pewną liczbę działań; ważną reformę rozpoczęto w szczególności z myślą o pobudzeniu przedsiębiorczości i wspieraniu młodych przedsiębiorstw. W sprawozdaniu z realizacji nie odniesiono się jednak szczegółowo do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.
4. Mocne strony, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji z 2007 roku przedstawione przez Francję, obejmują: reformy w dziedzinie badań i rozwoju oraz innowacyjności, konkretne rezultaty działań w obszarze technologii informacyjno-telekomunikacyjnych – przy czym priorytetowo traktować należy politykę konkurencji (*pôle de compétitivité*) – reformę służącą zapewnieniu uniwersytetom większej autonomii i realizację zapowiedzianych wszechstronnych działań mających poprawić funkcjonowanie rynku pracy, m.in. przez wprowadzenie zmian w prawodawstwie.
5. W sprawozdaniu z realizacji przedstawiono wyraźnie zmodyfikowaną strategię, która przewiduje, że zatrudnienie stanie się czynnikiem polityki gospodarczej napędzającym wzrost gospodarczy. Pomimo że przyjęto drugą fazę reformy ustawy Gallanda, do zapewnienia faktycznej konkurencyjności na rynkach usług konieczne jest pełne wdrożenie i wprowadzenie nowych środków. Ważne jest, aby Francja dalej nasilała swoje wysiłki budżetowe w celu jednoczesnej realizacji skoordynowanej strategii reform oraz kontynuowała konsolidację finansów publicznych. Konieczne są znaczące lub trwałe działania niezbędne do konsolidacji budżetowej, zwiększenia konkurencji w sektorach sieciowych oraz poprawy funkcjonowania rynku pracy. W związku z tym Francja powinna:
 - biorąc pod uwagę starzenie się społeczeństwa, zapewnić stabilność finansów publicznych przez zwiększenie tempa konsolidacji budżetowej i obniżania długu publicznego oraz – jeżeli pozwolą na to warunki koniunkturalne – dążyć do realizacji średniookresowego celu budżetowego (MTO) do 2010 roku. Zaplanowane na 2008 rok negocjacje w sprawie systemów emerytalnych powinny opierać się na znacznych korzyściach osiągniętych w wyniku reformy z 2003 roku,

- ulepszyć ramy konkurencji w sektorach gazu i energii elektrycznej oraz podjąć dalsze działania na rzecz wzmocnienia konkurencji w sektorze kolejowego transportu towarowego pomiędzy konkurującymi przedsiębiorstwami i podmiotem tradycyjnie zapewniającym usługi w tym sektorze,
 - w ramach zintegrowanego podejścia opartego na modelu *flexicurity* usprawnić system uczenia się przez całe życie oraz zmodernizować ochronę zatrudnienia, w szczególności z myślą o walce z segmentacją rynku wynikającą z różnorodności umów o pracę, a także ułatwić zmianę zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony na zatrudnienie na czas nieokreślony i odwrotnie.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Francja powinna skupić się na następujących wyzwaniach: dalszym zwiększaniu konkurencji w sektorach i zawodach regulowanych, dalszym rozwoju strategii politycznych na rzecz lepszych uregulowań prawnych poprzez uwzględnienie ocen skutków regulacji, kontynuacji działań w celu zwiększenia podaży pracy oraz opłacalności pracy.

WŁOCHY

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Włochy oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Włochy poczyniły duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Osiągnięto pewne postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na pewne postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Zważywszy na skalę wyzwań konieczne są dalsze istotne reformy. Nastąpił pewien postęp w realizacji polityki w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji także odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.
4. Wśród mocnych stron, na które wskazuje włoskie sprawozdanie z realizacji z 2007 roku, należy wymienić pierwsze działania na rzecz poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej, działania na rzecz zwiększenia konkurencji w zakresie usług świadczonych w ramach wolnych zawodów i usług finansowych oraz usług dystrybucji detalicznej, zmniejszenie w ostatnich czasach zaległości w transponowaniu prawodawstwa UE do krajowego porządku prawnego oraz działania w zakresie e-administracji mające na celu modernizację sektora publicznego.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych we włoskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: stabilność fiskalna, która wymaga kontynuacji wysiłków, oraz reforma systemu emerytalnego, która musi zostać w pełni wdrożona, a w odpowiednich przypadkach doprowadzona do końca; większa konkurencja na rynkach towarów i usług oraz pełne wdrożenie zapowiadanych reform; dalsza walka z dysproporcjami regionalnymi w obszarze zatrudnienia; oraz podnoszenie jakości nauczania i uczenia się przez całe życie. W związku z tym Włochy powinny:
 - intensywnie kontynuować konsolidację budżetową, w szczególności przez ograniczenie wzrostu podstawowych wydatków pierwotnych, a także w pełni wdrożyć, a w odpowiednich przypadkach doprowadzić do końca proces realizacji reformy emerytalnej w celu poprawy długoterminowej stabilności finansów publicznych,
 - kontynuować postęp w zwiększaniu konkurencji na rynkach towarów i usług oraz w sposób zdecydowany realizować zapowiedziane reformy,
 - podnieść jakość edukacji oraz zwiększyć jej przydatność na rynku pracy, propagować uczenie się przez całe życie, dalej zajmować się problemem zatrudnienia nierejestrowanego oraz zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu usług w zakresie zatrudnienia, w ramach podejścia opartego na modelu *flexicurity* z myślą o zmniejszaniu dysproporcji regionalnych.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Włochy powinny skupić się na następujących wyzwaniach: zwiększaniu inwestycji w badania i rozwój i efektywności tych inwestycji, gdzie mimo oczekiwanych postępów w realizacji polityki potrzebne są dalsze wysiłki na rzecz osiągnięcia celu przyjętego na 2010 rok oraz poprawy efektywności wydatków publicznych; wzmocnieniu wysiłków na rzecz osiągnięcia docelowych wielkości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych; poprawie jakości regulacji poprzez udoskonalenie oraz pełne wprowadzenie w życie systemu oceny skutków regulacji, w szczególności w odniesieniu do MŚP; wdrożeniu planów poprawy infrastruktury, w szczególności w odniesieniu do regionów południowych; dalszych działaniach służących rozbudowie infrastruktury opieki nad dziećmi i osobami starszymi, tak aby umożliwić godzenie pracy z życiem rodzinnym i zwiększać poziom uczestnictwa kobiet w rynku pracy; oraz wdrożeniu spójnej strategii na rzecz aktywności w starszym wieku w celu zwiększenia poziomu zatrudnienia starszych pracowników, a także z myślą o poprawie adekwatności emerytur.

CYPR

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Cypr oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Cypr poczynił duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Cypr poczynił duże postępy w realizacji zobowiązań szczegółowych uzgodnionych w obszarach priorytetowych w trakcie wiosennego szczytu Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na duże postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. W odniesieniu do długoterminowej stabilności finansów publicznych, podjęto zadowalające początkowe działania w zakresie reformy systemu opieki zdrowotnej, natomiast działania w zakresie reformy emerytalnej były ograniczone. Ponadto podjęto pewne działania w zakresie rozwoju systemu uczenia się przez całe życie, ale w odniesieniu do reformy systemu kształcenia i szkolenia zawodowego działania były bardzo ograniczone. Nastąpił pewien postęp w realizacji polityki w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi.
4. Wśród mocnych stron sprawozdania z realizacji wymienić należy postęp w obszarze konsolidacji budżetowej, zarówno w zakresie obniżania deficytu, jak i długu publicznego; nową politykę na rzecz opracowania kompleksowego systemu badań i innowacji; a także utrzymanie dobrej ogólnej sytuacji w zakresie zatrudnienia, czemu sprzyja wiele różnych środków aktywnego oddziaływania na rynek pracy.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w cypryjskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: podjęcie problemu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa; wdrożenie przyjętej ostatnio krajowej strategii uczenia się przez całe życie na lata 2007–13 i zwiększenie możliwości szkolenia się i pracy dla młodych ludzi. Dlatego też Cypr powinien:
 - podjąć działania na rzecz realizacji reform systemów świadczeń emerytalnych i opieki zdrowotnej oraz określić harmonogram ich realizacji w celu zwiększenia stabilności budżetowej,
 - promować uczenie się przez całe życie oraz zwiększać szanse zatrudnienia i szkoleń dla młodych ludzi poprzez wdrożenie ostatnio przyjętej krajowej strategii na rzecz uczenia się przez całe życie oraz poprzez przeprowadzenie reform systemu edukacji, kształcenia i szkolenia zawodowego oraz stażów, w tym nowego nowoczesnego systemu stażów.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Cypr powinien kontynuować wprowadzanie w życie środków mających na celu: poprawę konkurencji na rynku usług świadczonych w ramach wolnych zawodów; dalsze pobudzanie BiR w sektorze prywatnym; oraz rozwiązanie problemu bardzo dużych różnic płac między mężczyznami a kobietami.

ŁOTWA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Łotwę oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Łotwa poczyniła pewne postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007 oraz w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Ze sprawozdania z realizacji wynika, że nastąpił pewien postęp w stosowaniu się do zaleceń przyjętych przez Radę. Osiągnięto nierównomierne postępy w obszarach dodatkowych, które na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2007 roku wskazanych jako wymagające uwagi.
4. Wśród mocnych stron, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji, należy wymienić: pierwsze pozytywne działania w obszarze wiedzy i innowacji, postępy poczynione w zakresie niektórych zagadnień związanych z MŚP oraz przedsiębiorczością, umocnienie roli urzędu ds. konkurencji w nadzorze rynkowym, a także dalsze działania na rzecz propagowania efektywności energetycznej i korzystania z odnawialnych źródeł energii. Łotwa wprowadziła również w życie szereg środków, które w znacznym stopniu przyczyniają się do poprawy funkcjonowania rynku pracy.
5. Najpilniejsze działania, niezbędne do pokonania trudności występujących w obszarach polityki wymienionych w łotewskim krajowym programie reform, to: bardziej konkretne działania zmierzające do zapewnienia stabilności makroekonomicznej w obliczu presji związanej z „przegrzaniem” gospodarki, dalszy rozwój strategii na rzecz badań i rozwoju, umożliwiający lepsze określenie priorytetów oraz większe zaangażowanie sektora prywatnego oraz skuteczniejsze środki zmierzające do zwiększenia podaży pracy oraz podniesienia kwalifikacji ludności czynnej zawodowo. Dlatego też Łotwa powinna:
 - realizować bardziej restrykcyjną politykę budżetową, umożliwiającą staranne ukierunkowanie wydatków i kontrolę wzrostu płac odpowiednio do wydajności, korygując tym samym presję wynikającą z „przegrzania” gospodarki i ograniczając ryzyko niestabilności makroekonomicznej,

- przyspieszyć tempo realizacji reform polityki w zakresie badań i innowacji, tak aby osiągnąć przyjęte ambitne cele. Dotyczy to w szczególności polityki mającej na celu pobudzenie współpracy instytucji edukacyjnych i przedsiębiorstw,
 - w ramach zintegrowanego podejścia opartego na modelu *flexicurity* dołożyć starań w celu zwiększenia podaży pracy i wydajności dzięki zwiększeniu stopnia aktywizacji i mobilności regionalnej oraz – w ramach dostosowywania systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku – dzięki wprowadzeniu systemu uczenia się przez całe życie.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Łotwa powinna skupić się na: dalszej poprawie otoczenia regulacyjnego, głównie poprzez wyraźnie sformułowaną politykę dążenia do lepszych uregulowań prawnych; realizacji aktywnej polityki rynku pracy oraz zwiększaniu dostępności opieki nad dziećmi.

LITWA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Litwę oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Litwa poczyniła duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Litwa poczyniła również pewne postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na ograniczone postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Nastąpił pewien postęp w obszarach dodatkowych wskazanych przez Radę jako wymagające uwagi.
4. Wśród mocnych stron, wynikających ze sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Litwę, wymienić należy: zatwierdzenie obszarów priorytetowych w odniesieniu do rozwoju badań i rozwoju oraz przyjęcie ustawy o szkoleniu zawodowym.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w litewskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: zwiększenie i poprawa efektywności inwestycji w badania i rozwój i wspierania innowacji; zwiększenie mobilności siły roboczej wewnątrz kraju, promowanie uczestnictwa dorosłych w uczeniu się przez całe życie, szczególnie wśród starszych pracowników, a także reforma systemów edukacji i szkolenia w celu zapewnienia jakości i przydatności działań edukacyjnych i szkoleniowych na rynku pracy. Dlatego też Litwa powinna:
 - przyspieszyć realizację reformy strukturalnej systemu badań i rozwoju i innowacji w celu podniesienia efektywności wydatków publicznych i stworzenia warunków sprzyjających zwiększonym inwestycjom prywatnym w tym obszarze, włączając inwestycje w innowacje w sektorach tradycyjnych i sektorach o niskim poziomie zaawansowania technologii,
 - intensywnie dążyć do zwiększenia podaży niewykwalifikowanej siły roboczej poprzez: poprawę mobilności regionalnej, reformę systemów kształcenia i szkolenia w celu podniesienia ich jakości i lepszego dostosowania ich oferty do potrzeb rynku pracy, a także poprzez realizację uaktualnionej strategii uczenia się przez całe życie, ze szczególnym uwzględnieniem uczestnictwa starszych pracowników w rynku pracy.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Litwa powinna skupić się na następujących wyzwaniach: zwiększeniu stabilności makroekonomicznej i ograniczeniu inflacji; zwiększeniu bezpośrednich inwestycji zagranicznych; poprawie jakości otoczenia regulacyjnego ze szczególnym uwzględnieniem uproszczenia ustawodawstwa; zwiększaniu szans zatrudnienia osób młodych; rozwoju edukacji z zakresu przedsiębiorczości; zwiększaniu dostępności opieki nad dziećmi oraz zwiększaniu bezpieczeństwa i higieny pracy.

LUKSEMBURG

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Luksemburg oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Luksemburg poczynił bardzo duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Luksemburg poczynił także pewne postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na nierównomierne postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w obszarach wskazanych przez Radę jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji także odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.

4. Mocne strony, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji z 2007 roku przedstawione przez Luksemburg, obejmują: inwestycje mające na celu włączenie gospodarki do kontekstu międzynarodowego, wysiłki na rzecz opracowania kompleksowej polityki wprowadzenia uproszczeń uwzględniających potrzeby sektora przedsiębiorstw, rozwój infrastruktury w zakresie opieki nad dziećmi, reforma systemu szkoleń zawodowych oraz wprowadzenie nowych form zatrudnienia.
5. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Luksemburg powinien skupić się na następujących wyzwaniach: przyspieszeniu realizacji działań na rzecz zwiększenia zatrudnienia wśród starszych pracowników, w szczególności poprzez reformę mającą na celu zniechęcanie pracowników do przechodzenia na wcześniejszą emeryturę; dalszych wysiłkach na rzecz ograniczenia liczby uczniów zbyt wcześnie porzucających naukę oraz zlikwidowania sztucznych barier między poszczególnymi rodzajami edukacji; uważnym monitorowaniu efektów niedawno wprowadzonych środków mających na celu obniżenie bezrobocia wśród młodych osób; w celu stworzenia bardziej atrakcyjnego środowiska dla gospodarki konieczne jest większe poparcie dla tworzenia konkurencyjnych rynków, usprawnienie transpozycji prawodawstwa UE oraz wsparcie dla MŚP. Ważne jest również, by Luksemburg podjął kroki na rzecz reformy swojego systemu emerytalnego, z myślą o zapewnieniu jego stabilnego długoterminowego funkcjonowania.

WĘGRY

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Węgry oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Węgry poczyniły ograniczone postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Węgry poczyniły także pewne postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na nierównomierne postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Pewien postęp nastąpił w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające większej uwagi.
4. Wśród mocnych stron wskazanych w sprawozdaniu z realizacji z 2007 roku należy wymienić: bardzo duże postępy w konsolidacji budżetowej, podjęcie i wdrożenie różnych działań w ramach reformy strukturalnej, skrócenie czasu rejestracji działalności gospodarczej oraz wysiłki na rzecz obniżenia kosztów administracyjnych, wprowadzenie dalszych zachęt do podejmowania pracy i pozostawania na rynku pracy oraz zachęcenie osób wykonujących pracę nierejestrowaną do formalizowania swoich stosunków pracy.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w węgierskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: kontynuacja konsolidacji budżetowej, zredukowanie nadmiernego deficytu zgodnie z planami, dalsza poprawa stabilności finansów publicznych, poprawa sytuacji na rynku pracy osób należących do grup społecznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, zmniejszanie utrzymujących się dysproporcji między poszczególnymi regionami pod względem zatrudnienia oraz reforma systemów kształcenia i szkolenia. Dlatego też Węgry powinny:
 - w dalszym ciągu podejmować wszelkie niezbędne działania pozwalające na rzeczywiste zmniejszenie deficytu budżetowego i zadłużenia publicznego brutto, bardziej koncentrując się na wydatkach, w tym poprzez określenie bardziej szczegółowych i dokładnych zasad działania budżetu,
 - kontynuować reformę administracji publicznej, systemów opieki zdrowotnej, świadczeń emerytalnych i edukacji w celu zapewnienia długoterminowej stabilności finansów oraz podniesienia wydajności gospodarki. Należy zatem podjąć działania na rzecz dalszego zmniejszania liczby osób korzystających z programów wcześniejszej emerytury, liczby osób pobierających po raz pierwszy świadczenia z tytułu inwalidztwa oraz kontynuować restrukturyzację systemu opieki zdrowotnej,
 - umacniać aktywną politykę rynku pracy, by umożliwić grupom będącym w niekorzystnym położeniu na rynku pracy poprawę ich sytuacji; ograniczyć utrzymujące się nierówności między regionami w dziedzinie zatrudnienia,
 - zapewniać możliwości dostępu do wysokiej jakości kształcenia i szkolenia dla wszystkich, podnosić poziom kwalifikacji, a także lepiej dostosowywać systemy kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Węgry powinny skupić się na następujących wyzwaniach: dalszej reformie publicznego sektora badań naukowych, zwiększeniu efektywności publicznych wydatków na badania i rozwój i poprawie współpracy między publicznym i prywatnym sektorem badań i rozwoju; ograniczaniu pomocy państwa i kierowaniu jej do odpowiednich sektorów; poprawie otoczenia regulacyjnego poprzez dalsze zmniejszenie obciążeń administracyjnych i uproszczenie przepisów prawa; wprowadzaniu dalszych zachęt do podejmowania pracy i pozostawania na rynku pracy; zapewnieniu lepszych możliwości pogodzenia pracy z życiem osobistym; dokończeniu tworzenia zintegrowanego systemu służb zatrudnienia i służb socjalnych, zachęcaniu osób wykonujących pracę nierejestrowaną do podejmowania legalnego zatrudnienia; oraz wdrażaniu krajowej strategii na rzecz uczenia się przez całe życie.

MALTA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Maltę oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Malta poczyniła duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Malta osiągnęła również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na ograniczony postęp w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Nastąpił ograniczony postęp w obszarach dodatkowych wskazanych przez Radę jako wymagające uwagi.
4. Wśród mocnych stron maltańskiego krajowego programu reform oraz jego realizacji należy wskazać zarządzanie programem i postępy osiągnięte w zakresie konsolidacji budżetowej a także w usprawnianiu funkcjonowania otoczenia biznesu, liberalizację niektórych rynków (np. porty), reformę systemu edukacji oraz zwiększanie poziomu wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych.
5. Do obszarów polityki wymienionych w krajowym programie reform, w których wymagane są jak najpilniejsze działania, należą polityka konkurencji i problemy na rynku pracy. Dlatego też Malta powinna:
 - wzmocnić konkurencję, głównie poprzez ograniczenie pomocy państwa i skierowanie jej na realizację celów horyzontalnych, a także wzmocnienie organu ds. ochrony konkurencji oraz poprzez dalsze działania zmierzające do otwarcia rynku usług świadczonych w ramach wolnych zawodów,
 - zintensyfikować starania mające na celu przyciągnięcie większej liczby osób na rynek pracy, w szczególności kobiet i starszych osób; kontynuować wysiłki na rzecz rozwiązania problemu zatrudnienia nierejestrowanego i podejmować dalsze działania w zakresie systemu świadczeń socjalnych, tak aby uczynić pracę rejestrowaną bardziej atrakcyjną.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Malta powinna skoncentrować się na: kontynuowaniu i intensyfikowaniu działań w zakresie reformy systemu opieki zdrowotnej; dalszej poprawie otoczenia regulacyjnego poprzez jeszcze większe uproszczenie przepisów, systematyczne stosowanie ocen skutków regulacji i tworzenie sprawnie funkcjonującej sieci punktów kompleksowej obsługi na potrzeby rejestracji nowych podmiotów gospodarczych; dywersyfikacji źródeł energii, w tym na zwiększaniu efektywności energetycznej oraz podnoszeniu stopnia wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych oraz rozważeniu możliwości przyłączenia sieci krajowych Malty do europejskich sieci energetycznych; dalszych wysiłkach na rzecz podniesienia poziomu wykształcenia oraz obniżenia liczby osób zbyt wcześnie porzucających naukę.

NIDERLANDY

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Niderlandy oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Niderlandy poczyniły znaczące postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Niderlandy osiągnęły również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na pewien postęp w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę i w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi, choć nadal sporo jest wyzwań dotyczących dziedziny badań i rozwoju. W sprawozdaniu z realizacji także odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.
4. Wśród mocnych stron krajowego programu reform i jego realizacji wymienić należy: wysiłki na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych oraz poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej; ambitne plany w obszarze energetyki i zmian klimatycznych; a także zachęty mające na celu poprawę dostępności opieki nad dziećmi.
5. Głównym obszarem polityki wymienionym w niderlandzkim krajowym programie reform, wymagającym jak najpilniejszych działań, jest poprawa podaży siły roboczej. Dlatego też Niderlandy powinny:
 - podjąć dalsze środki w celu zwiększenia udziału kobiet, osób starszych oraz osób w niekorzystnym położeniu w podaży pracy, tak by zwiększyć łączną liczbę godzin przepracowanych w gospodarce.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Niderlandy powinny skupić się na następujących wyzwaniach: intensyfikacji wysiłków na rzecz zwiększenia wydatków na badania i rozwój w sektorze prywatnym poprzez zapewnienie większej spójności za pomocą ostatnio wprowadzonych struktur zarządzania polityką oraz wprowadzanie w życie spójnej strategii na rzecz badań i rozwoju i innowacji, która będzie stymulować współpracę między prywatnym a publicznym sektorem badań i rozwoju oraz zagraniczne inwestycje w badania i rozwój.

AUSTRIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Austrię oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Austria poczyniła znaczące postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Austria osiągnęła również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na ograniczone postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenie dotyczące zatrudnienia przyjęte przez Radę. Odnotowano pewne postępy w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji także odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.
4. Wśród mocnych stron, na które wskazuje austriackie sprawozdanie z realizacji z 2007 roku, należy wymienić: dobre praktyki mające na celu podniesienie innowacyjności, takie jak kupony innowacyjności (ang. *innovation vouchers*); zwiększone budżety na badania i rozwój, odpowiadające celowi przyjętemu na poziomie 3 %; utworzenie funduszu na rzecz ochrony klimatu i efektywności energetycznej; pomyślna realizacja oraz rozwój modelu *flexicurity*.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w austriackim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: zwiększenie udziału pracowników starszych w podaży siły roboczej oraz poprawa kwalifikacji i szans na zatrudnienie młodych ludzi w niekorzystnym położeniu. Dlatego też Austria powinna:
 - dalej zwiększać zachęty dla starszych pracowników do kontynuowania pracy poprzez wdrożenie kompleksowej strategii obejmującej udoskonalone formy szkolenia zawodowego, dostosowanie warunków pracy oraz zaostrzenie warunków przechodzenia na wcześniejszą emeryturę; a także poprawić wyniki kształcenia osób młodych szczególnie zagrożonych.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Austria powinna skupić się na następujących wyzwaniach: zwiększeniu dostosowania budżetowego do celu uzyskania zrównoważonego budżetu przed 2010 rokiem; zwiększeniu konkurencji na rynku usług, szczególnie na rynkach usług świadczonych w ramach wolnych zawodów; rozwijaniu edukacji w zakresie przedsiębiorczości; określeniu dalszej polityki i środków w zakresie ograniczenia emisji; rozwiązaniu problemu dyskryminacji ze względu na płeć na rynku pracy, także poprzez dalsze zwiększenie dostępności opieki nad dziećmi.

POLSKA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Polskę oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Polska poczyniła ograniczone postępy w realizacji swojego krajowego programu reform w okresie 2005–2007 oraz osiągnęła ograniczony postęp w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na nierównomierne postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Nastąpił pewien postęp w realizacji polityki w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi.
4. Wśród mocnych punktów wskazanych w polskim sprawozdaniu z realizacji z 2007 roku należy wymienić: uwagę poświęconą wspieraniu przedsiębiorczości, podjęcie kroków mających na celu zmniejszenie podatkowych obciążeń pracy, priorytetowe traktowanie i odpowiednie finansowanie środków aktywnego oddziaływania na rynek pracy oraz silne powiązanie priorytetów w ramach krajowego programu reform ze środkami finansowymi z UE.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w polskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: większe zaangażowanie w zapewnienie stabilności finansów publicznych w długim okresie; energiczne działania na rzecz ulepszenia przepisów i propagowania otwierania rynków w sektorach sieciowych; wdrożenie reform w dziedzinie badań i rozwoju, dalsze środki przeciwdziałające niskiemu wskaźnikowi zatrudnienia starszych pracowników; lepsze ukierunkowanie aktywnej polityki rynku pracy na grupy najbardziej narażone; oraz wdrożenie strategii uczenia się przez całe życie. W związku z tym Polska powinna:
 - kontynuować działania zmierzające do konsolidacji budżetowej i do uzupełnienia zasady utrzymywania nominalnej „kotwicy budżetowej” (pułapu deficytu) o dalsze mechanizmy pozwalające zwiększyć kontrolę nad wydatkami,

- poprawić warunki konkurencji w sektorach sieciowych, w tym na rynkach energetycznych, m.in. poprzez przegląd roli organów regulacyjnych,
 - kontynuować reformę publicznego sektora badawczego z naciskiem na promowanie badań i rozwoju i innowacji oraz wprowadzić odpowiednie ramy dla badań i rozwoju w sektorze prywatnym,
 - podnieść poziom i skuteczność aktywnej polityki na rynku pracy z myślą o opracowaniu kompleksowej strategii opartej na modelu *flexicurity* (modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego) szczególnie w zakresie zatrudnienia osób starszych oraz pochodzących z grup społecznych zagrożonych ubóstwem, przeprowadzić przegląd systemu świadczeń społecznych, aby zwiększyć ilość bodźców do podejmowania pracy, wdrożyć strategię uczenia się przez całe życie, ulepszyć system edukacji i szkoleń z uwzględnieniem potrzeb rynku pracy.
6. Ponadto korzystając z już poczynionych postępów, w trakcie realizacji krajowego programu reform Polska powinna skupić się na następujących wyzwaniach: modernizacji infrastruktury transportowej; przyspieszeniu procesu rejestracji działalności gospodarczej; zapewnieniu terminowego wdrożenia programów w dziedzinie administracji elektronicznej; poprawie transpozycji do prawa krajowego prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego; oraz zwiększeniu dostępności opieki nad dziećmi z myślą o pogodzeniu życia zawodowego i rodzinnego.

PORTUGALIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Portugalię oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Portugalia poczyniła duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Portugalia osiągnęła również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na duże postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Odnotowano również pewne postępy w obszarach dodatkowych wskazanych w konkluzjach Rady jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji także odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.
4. Do silnych punktów wskazanych w portugalskim sprawozdaniu z realizacji z 2007 roku należą: postępy osiągnięte w korygowaniu nierównowagi budżetowej oraz propagowaniu zrównoważonych reform administracji publicznej, postępy w zakresie reformy systemu emerytalnego i opieki zdrowotnej, postępy w uwalnianiu potencjału przedsiębiorczości oraz w realizacji „Planu technologicznego”.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w portugalskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: konsolidacja finansów publicznych, przy jednoczesnym dalszym poprawianiu jakości zarządzania finansami i dążeniu do ich zrównoważenia, a także dostosowanie wydatków publicznych w taki sposób, aby zwiększyć potencjał rozwoju kraju; poprawa efektywności systemu edukacji, głównie poprzez poprawę poziomu wykształcenia oraz zmniejszenie liczby osób zbyt wcześnie porzucających naukę; modernizacja mechanizmów ochrony zatrudnienia w celu rozwiązania problemu segmentacji rynku pracy. Dlatego też Portugalia powinna:
 - w kontekście bieżącej konsolidacji budżetowej i reformy administracji publicznej, przeznaczać środki publiczne na realizację tych działań, które silniej pobudzają potencjalny wzrost gospodarczy, utrzymując jednocześnie ogólną ścisłą kontrolę nad wydatkami publicznymi,
 - kontynuować działania mające na celu podniesienie efektywności systemu edukacji, w szczególności poprzez podniesienie poziomu wykształcenia młodych osób, zredukowanie problemu zbyt wczesnego porzucania nauki na podstawie uzyskanych rezultatów oraz poprzez opracowanie systemu szkolenia zawodowego odpowiadającego potrzebom rynku pracy i opierającego się na Krajowych ramach kwalifikacji,
 - podejmować dalsze działania w celu modernizacji systemu ochrony zatrudnienia, w tym przyjąć przepisy zapewniające zmniejszenie dotychczasowej dużej segmentacji rynku pracy w ramach podejścia opartego na modelu *flexicurity*.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Portugalia powinna skupić się na następujących wyzwaniach: obniżeniu w sposób trwały obecnego deficytu na rachunku obrotów bieżących; dalszym zwiększaniu długoterminowej stabilności finansów publicznych; realizacji „Planu technologicznego”, konsolidacji powiązań między placówkami badawczymi, uczelniami oraz przemysłem oraz zapewnieniu większego zaangażowania ze strony sektora prywatnego; dalszym liberalizowaniu sektora energetycznego i zapewnieniu rzeczywistej konkurencji na rynku usług finansowych; dalszej realizacji programu na rzecz lepszych uregulowań prawnych oraz w szczególności powszechniejszym stosowaniu systemu oceny skutków regulacji; zlikwidowaniu zaległości w transponowaniu prawodawstwa UE do porządku krajowego; dalszym pełnym wdrażaniu środków służących zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych; oraz zajęciu się problemami zagrażającymi spójności społecznej.

RUMUNIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Rumunię oraz oceny krajowego programu reform dokonanej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Ogólnie rzecz biorąc, krajowy program reform skupia się na właściwych wyzwaniach. Jednakże w niektórych zasadniczych kwestiach, takich jak rozwijanie zdolności administracyjnych oraz poprawa funkcjonowania otoczenia biznesu, program jest mało ambitny. W innych obszarach informacja na temat treści środków, harmonogramu ich realizacji oraz finansowania ze środków budżetowych jest niekiedy niewystarczająca, co utrudnia stwierdzenie, czy środki te umożliwią rozwiązanie stwierdzonych problemów i wyzwań.
3. Mocne strony programu obejmują inicjatywy mające na celu wdrożenie średnioterminowych ram realizacji wydatków, ograniczenie pozapłacowych kosztów pracy oraz reformę sektora badań naukowych.
4. W następujących obszarach polityki, wymienionych w rumuńskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: wzmocnienie zdolności administracyjnych, zajęcie się problemem „przeżycia” gospodarki oraz poprawa planowania budżetowego i jakości wydatków; zmniejszenie biurokracji oraz pobudzenie wzrostu podaży siły roboczej i podnoszenie poziomu umiejętności. Dlatego też Rumunia powinna:
 - pilnie wzmocnić zdolności administracyjne, zarówno na poziomie administracji centralnej, jak i lokalnej, poprzez budowanie efektywnych zdolności w zakresie regulacji, kontroli i egzekwowania przepisów prawa,
 - unikać prowadzenia procyklicznej polityki budżetowej z myślą o ograniczeniu rosnącego deficytu na rachunku obrotów bieżących i presji inflacyjnej, utrzymywać wzrost płac na poziomie odpowiadającym wzrostowi wydajności oraz poprawić planowanie i wykonanie budżetu, a także jakość finansów publicznych poprzez przegląd pozycji wydatków publicznych oraz ograniczenie pomocy państwa i skierowanie jej na realizację celów horyzontalnych,
 - podjąć pilne działania w celu znacznego ograniczenia procedur administracyjnych i opóźnień w wydawaniu zezwoleń w ramach spójnej strategii dążenia do lepszych uregulowań prawnych w celu poprawy funkcjonowania otoczenia biznesu, co ułatwi także walkę z korupcją,
 - wprowadzić w życie zintegrowane podejście do zwiększania zatrudnienia, poziomu aktywności zawodowej oraz wydajności pracy, szczególnie poprzez przyspieszenie reform systemu edukacji w taki sposób, aby był on lepiej dostosowany do potrzeb rynku pracy, poprzez ograniczenie liczby osób zbyt wcześnie porzucających naukę, poprzez znaczne zwiększenie liczby osób dorosłych uczestniczących w kształceniu i szkoleniach; oraz poprzez przekształcenie produkcji rolnej na własne potrzeby/częściowo na własne potrzeby w stabilne zatrudnienie.
5. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Rumunia powinna skupić się na: podjęciu dalszych środków na rzecz zapewnienia długoterminowej stabilności finansów publicznych, w szczególności w odniesieniu do potencjalnego ryzyka związanego z adekwatnością i stabilnością świadczeń emerytalnych; podejmowaniu intensywniejszych środków w celu rozwiązania problemu rozdrobnienia bazy badawczej, przy jednoczesnej dbałości o to, by planowane zwiększenie poziomu finansowania badań ze środków publicznych przynosiło rzeczywiste zyski, czemu powinny służyć zdecydowana realizacja krajowej strategii na rzecz badań i rozwoju i innowacji oraz regularne monitorowanie jej rezultatów; stosowaniu bardziej zintegrowanego podejścia do rozwoju infrastruktury oraz upowszechniania technologii informacyjno-komunikacyjnych; zwiększeniu wysiłków w celu rozwiązania problemu pracy nierejestrowanej; poprawie efektywności oraz zasięgu terytorialnego działania publicznych służb zatrudnienia, szczególnie w celu wsparcia osób należących do grup zagrożonych.

SŁOWENIA

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Słowenię oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Słowenia poczyniła duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Słowenia osiągnęła również pewne postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na pewien postęp w realizacji zaleceń wydanych przez Radę. Obserwuje się również pewien postęp w obszarach dodatkowych wskazanych jako wymagające uwagi w konkluzjach Rady. W sprawozdaniu z realizacji nie odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro, choć nawiązano do tej kwestii w dołączonej do sprawozdania tabeli.
4. Wśród mocnych stron wskazanych w sprawozdaniu z realizacji z 2007 roku należy wymienić: postęp w konsolidacji finansów publicznych; zaangażowanie partnerów społecznych w przygotowywanie wszystkich większych reform rynku pracy; wysiłki na rzecz wzmocnienia związków między systemem edukacji i stypendiów a gospodarką; skrócenie czasu rejestracji działalności gospodarczej oraz ograniczenie obciążeń administracyjnych. Wejście Słowenii do strefy euro stanowi główne osiągnięcie tego kraju w wymiarze makroekonomicznym.

5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w słoweńskim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: dalsza reforma emerytalna oraz efektywna realizacja strategii aktywności w starszym wieku; położenie dodatkowego nacisku na uelastycznienie rynku pracy w połączeniu z bardziej efektywnym spersonalizowanym podejściem w realizowaniu aktywnej polityki rynku pracy. Dlatego też Słowenia powinna:
- przyspieszyć tempo reform systemu emerytalnego oraz promować aktywność w starszym wieku, po to by podnieść wskaźnik zatrudnienia starszych pracowników oraz zwiększyć długoterminową stabilność finansów,
 - w ramach zintegrowanego podejścia opartego na modelu *flexicurity* i odwołując się do ostatnio przeprowadzonych reform propagować bardziej elastyczne zobowiązania umowne, tak by przeciwdziałać segmentacji rynku pracy dotyczącej głównie młodych ludzi i dalej poprawiać skuteczność usług w zakresie zatrudnienia, w szczególności w stosunku do osób z małymi szansami na zatrudnienie.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Słowenia powinna skupić się na następujących wyzwaniach: zintensyfikowanie wdrażania, a w odpowiednich przypadkach opracowywania krajowej strategii w zakresie badań i innowacji, m.in. w celu ograniczenia inflacji, zwiększenia konkurencji w sektorze usług, ze szczególnym uwzględnieniem usług detalicznych, finansowych, pewnych usług użyteczności publicznej oraz usług świadczonych w ramach wolnych zawodów; lepszym wdrażaniu środków w zakresie efektywności energetycznej, szczególnie w zakresie emisji CO₂ oraz nieosiągniętych celów protokołu z Kioto; wprowadzeniu w życie ambitnych planów na rzecz wzmocnienia powiązań systemu edukacji z rynkiem pracy.

SŁOWACJA

1. W świetle słowackiego sprawozdania z realizacji z 2007 roku oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Słowacja osiągnęła pewne postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Poczyniono także ograniczone postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na nierównomierne postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Konieczne są dalsze reformy na rzecz zwiększenia wydatków na badania i rozwój i edukację, realizacji strategii w obszarze mikroekonomicznym, obniżenia stopy długotrwałego bezrobocia oraz doprowadzenia do końca reformy systemu kształcenia i szkolenia. Osiągnięto nierównomierne postępy w obszarach dodatkowych, które w konkluzjach Rady wskazanych jako wymagające uwagi.
4. Wśród mocnych stron wskazanych w słowackim sprawozdaniu z realizacji z 2007 roku należy wymienić: przewidywane obniżenie deficytu finansów publicznych do poziomu poniżej 3 % PKB w 2007 roku; przyjęcie szeregu dokumentów strategicznych w obszarze badań i rozwoju i innowacji, efektywności energetycznej i energii odnawialnej; częściowe wdrożenie programu utworzenia sieci punktów kompleksowej obsługi na potrzeby rejestracji nowych podmiotów gospodarczych; nowelizacja ustawodawstwa związanego z zatrudnieniem; przyjęcie strategii uczenia się przez całe życie; starania na rzecz uaktualnienia aktywnej polityki rynku pracy w taki sposób, aby w większym stopniu odpowiadała ona rozwojowi sytuacji na rynku pracy.
5. W następujących obszarach polityki, wymienionych w słowackim krajowym programie reform, niezbędne są jak najpilniejsze działania: zwiększenie wydatków na edukację, badania i rozwój i innowacje, poprawa otoczenia regulacyjnego, rozwiązanie problemu długotrwałego bezrobocia, dokończenie reformy systemu kształcenia i szkolenia oraz podniesienie jego jakości stosownie do potrzeb rynku pracy. Dlatego też Słowacja powinna:
- należycie realizować spójną strategię na rzecz badań i rozwoju i innowacji, ze szczególnym naciskiem na reformę instytucjonalną sektora badań naukowych oraz znaczną poprawę współpracy między przedsiębiorstwami a placówkami badawczymi, przy jednoczesnym przesunięciu funduszy na badania i rozwój i innowację oraz edukację,
 - poprawić otoczenie regulacyjne, w szczególności poprzez realizację kompleksowej strategii na rzecz lepszego stanowienia prawa, przewidującej zarówno ocenę skutków regulacji, jak uproszczenie istniejącego prawodawstwa,
 - w ramach zintegrowanego podejścia opartego na modelu *flexicurity* zapewnić realizację strategii uczenia się przez całe życie ukierunkowanej na potrzeby rynku pracy, dokończyć reformę szkolnictwa podstawowego, średniego i wyższego w celu podniesienia poziomu kwalifikacji i umiejętności oraz poprawić dostępność zatrudnienia, szczególnie dla osób dotkniętych długotrwałym bezrobociem oraz zagrożonych grup.
6. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Słowacja powinna skupić się na dalszym rozwijaniu swojej polityki w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych, szczególnie infrastruktury szerokopasmowego dostępu do Internetu; dokończeniu tworzenia sieci punktów kompleksowej obsługi na potrzeby rejestracji nowych podmiotów gospodarczych; wprowadzeniu edukacji w zakresie przedsiębiorczości; zwiększeniu konkurencji na rynku dostaw energii; rozwiązaniu problemu różnic między mężczyznami a kobietami pod względem płac i zatrudnienia; opracowaniu strategii na rzecz aktywności w starszym wieku; a także stwarzaniu możliwości zatrudnienia dla młodych ludzi.

FINLANDIA

1. W świetle fińskiego sprawozdania z realizacji z 2007 roku oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Finlandia poczyniła bardzo duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Finlandia osiągnęła również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na pewne postępy w dodatkowych obszarach wskazanych przez Radę jako wymagające uwagi. W sprawozdaniu z realizacji także odniesiono się w szczególności do zaleceń wydanych dla państw należących do strefy euro.
4. Wśród mocnych stron, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji z 2007 roku, należy wymienić bieżące reformy mające na celu dalszą poprawę funkcjonowania krajowego systemu innowacji oraz zaobserwowany wzrost stopy zatrudnienia starszych pracowników.
5. Ponadto w trakcie realizacji krajowego programu reform Finlandia powinna skoncentrować się na następujących wyzwaniach: kontynuacji reform mających na celu poprawę konkurencji i wydajności w pewnych typach usług oraz uzyskaniu efektu dźwigni koniecznego do obniżenia wysokiego poziomu cen; zrealizowaniu zapowiadanych działań na rzecz osiągnięcia celów wynikających z protokołu z Kioto; kontynuowaniu reform mających na celu rozwiązanie problemu niedoborów na rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem problemu wysokiego bezrobocia strukturalnego, w szczególności wśród osób o niskich kwalifikacjach, w tym ludzi młodych, przy uwzględnieniu wpływu, jaki w tym względzie może mieć migracja zarobkowa.

SZWECJA

1. W świetle szwedzkiego sprawozdania z realizacji z 2007 roku oraz oceny postępów poczynionych w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Szwecja poczyniła bardzo duże postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Szwecja osiągnęła również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na duże postępy w formułowaniu i realizacji polityki w obszarach wskazanych przez Radę jako wymagające uwagi.
4. Wśród mocnych stron, na które wskazuje szwedzkie sprawozdania z realizacji z 2007 roku, wymienić należy: plan działań na rzecz uproszczenia regulacji oraz zobowiązanie się do udoskonalenia systemu oceny skutków regulacji; postępy w zakresie zwiększania podaży siły roboczej i zmniejszania bezrobocia; korzystanie z energii w sposób zrównoważony; a także postępy w zwiększaniu inwestycji w badania i rozwój.
5. Ważne jest, aby Szwecja przyjęła dalsze środki regulacyjne w celu zwiększenia konkurencji, szczególnie w usługach; skoncentrowała uwagę na realizacji i ocenie skutków niedawno wprowadzonych reform mających na celu zwiększenie zachęt do podejmowania pracy, prowadziła walkę z bezrobociem wśród młodych ludzi, zwiększała poziom zatrudnienia wśród imigrantów oraz zapewniała reintegrację na rynku pracy osób przebywających na długoterminowych zwolnieniach chorobowych.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

1. W świetle sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawionego przez Zjednoczone Królestwo oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Zjednoczone Królestwo poczyniło ograniczone postępy w realizacji krajowego programu reform w okresie 2005–2007. Zjednoczone Królestwo osiągnęło również duże postępy w realizacji zobowiązań uzgodnionych w czterech priorytetowych obszarach działań na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2006 roku.
3. Sprawozdanie z realizacji wskazuje na duże postępy w zakresie formułowania i realizacji polityki w odpowiedzi na zalecenia przyjęte przez Radę. Nastąpił również duży postęp w obszarach dodatkowych wskazanych jako wymagające uwagi w konkluzjach Rady.
4. Wśród mocnych stron, na które wskazuje sprawozdanie z realizacji z 2007 roku przedstawione przez Zjednoczone Królestwo, należy wymienić: plany dotyczące zapewnienia zintegrowanego podejścia do zatrudnienia i umiejętności, działania w kierunku stworzenia przyjaznego dla sektora przedsiębiorstw otoczenia regulacyjnego oraz wybiegające w przyszłość plany w zakresie polityki energetycznej.

5. Główne obszary polityki ujęte w krajowym programie reform Zjednoczonego Królestwa wymagające pilnych działań obejmują podniesienie poziomu umiejętności w celu zwiększenia wydajności pracy oraz rozwiązanie problemu osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy. Dlatego też Zjednoczone Królestwo powinno:
 - zrealizować niedawne plany znacznego podniesienia poziomu umiejętności oraz stworzenia zintegrowanego podejścia do zatrudnienia i umiejętności w celu zwiększenia wydajności pracy oraz poprawienia możliwości osób należących do grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji.
6. Ponadto Zjednoczone Królestwo powinno skupić uwagę na następujących wyzwaniach: stopniowym zwiększaniu podaży mieszkań w celu zmniejszenia presji po stronie popytu w średniej perspektywie czasowej; zapewnieniu postępu w osiąganiu zaplanowanego poziomu intensywności badań i rozwoju w Zjednoczonym Królestwie poprzez pełne wdrożenie wyników niedawno przeprowadzonego przeglądu polityki w zakresie badań i rozwoju i innowacji, w szczególności przy pełnym uwzględnieniu szczególnych potrzeb sektora usług.

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE STREFY EURO

1. W świetle sprawozdań z realizacji z 2007 roku przedstawionych przez państwa członkowskie należące do strefy euro oraz oceny postępów w realizacji kluczowych reform strukturalnych przeprowadzonej przez Komisję, a także na podstawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, można sformułować pewne wnioski, które przedstawione są poniżej.
2. Ze sprawozdań z realizacji krajowych programów reform państw członkowskich należących do strefy euro wynika, że państwa te poczyniły pewne postępy w zakresie formułowania i realizacji środków polityki służących poprawie funkcjonowania strefy euro.
3. Nadal potrzebne są dalsze znaczne reformy w celu wypełnienia zaleceń w obszarze mikroekonomii i zatrudnienia. Istnieje konieczność utrzymania postępów odnotowanych w obszarze makroekonomii w 2007 roku.
4. Wśród mocnych stron, na które wskazują sprawozdania z realizacji z 2007 roku przedstawione przez państwa członkowskie należące do strefy euro, należy wymienić: dostosowanie budżetowe w 2007 roku, wprowadzanie w życie przepisów sprzyjających integracji rynków finansowych oraz systemy negocjacji płacowych zapewniające większą elastyczność płac w niektórych państwach członkowskich.
5. W następujących obszarach polityki strefy euro niezbędne są jak najpilniejsze działania: stabilność finansów publicznych i ich wpływ na tempo wzrostu gospodarczego; konkurencja na rynkach towarów, w szczególności na rynkach usług, integracja finansowa i konkurencja na rynku detalicznych usług finansowych w celu ułatwienia dostosowania i uelastycznienia cen; właściwy wzrost płac w ujęciu całościowym, w poszczególnych sektorach, regionach i zawodach na poziomie odpowiadającym wzrostowi wydajności, z myślą o zapewnieniu konkurencyjności; model *flexicurity* na rynkach pracy, zgodnie z ustalonymi wspólnymi zasadami; oraz zwiększenie mobilności siły roboczej z myślą o ułatwieniu odpowiedniego dostosowania się rynku pracy.
6. Dlatego też państwa członkowskie należące do strefy euro powinny podjąć – oprócz realizacji swoich zaleceń krajowych – następujące działania:
 - nadal prowadzić konsolidację budżetu w celu osiągnięcia średniookresowych celów odpowiadających założeniom paktu na rzecz stabilności i wzrostu, dążąc tym samym do rocznego dostosowania strukturalnego w wysokości co najmniej 0,5 % PKB; Eurogrupa w kwietniu 2007 roku ustaliła, że „dzięki korzystnym warunkom koniunkturalnym większość państw należących do strefy euro osiągnie swoje cele średniookresowe w 2008 lub 2009 roku, a wszystkie powinny starać się je zrealizować najpóźniej do 2010 roku”. Należy utrzymać te pozycje budżetu, gdzie udało się osiągnąć cele średniookresowe,
 - poprawić jakość finansów publicznych poprzez przegląd wydatków publicznych i systemu podatkowego oraz poprzez modernizację administracji publicznej, z zamiarem zwiększenia wydajności i innowacyjności, przyczyniając się tym samym do wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i stabilności budżetowej,
 - realizować w sposób efektywny środki mające na celu poprawę konkurencji, szczególnie na rynku usług, oraz przyspieszyć tempo działań mających na celu całkowitą integrację rynków finansowych i zwiększenie konkurencji w sektorze detalicznych usług finansowych, przy jednoczesnym wzmocnieniu ustaleń dotyczących stabilności i konwergencji systemów nadzoru,
 - poprawić elastyczność i bezpieczeństwo na rynkach pracy między innymi poprzez wdrożenie zasad modelu *flexicurity* dostosowanych do specyficznych warunków poszczególnych państw członkowskich i nienaruszających stabilności i równowagi budżetów publicznych, przy lepszym dostosowaniu płac do zmian wydajności, tak by zwiększyć wzrost gospodarczy i zatrudnienie, oraz stosując działania propagujące mobilność pracowników między państwami i zawodami.
7. Z myślą o osiągnięciu jak największych efektów synergii w realizacji polityki, które są silniejsze w unii walutowej, i o zwiększeniu politycznej odpowiedzialności za reformy, państwa członkowskie strefy euro powinny nadal poprawiać koordynację polityki w kontekście Eurogrupy i na forach międzynarodowych, a obowiązujące uzgodnienia dotyczące reprezentowania strefy euro na zewnątrz należy w pełni wprowadzić w życie. Taka koordynacja w znaczący sposób przyczyniłaby się do skutecznego rozwiązywania problemów dotyczących polityki, jakie pojawiają się w samej strefie euro, jak i w gospodarce światowej. Wyznaczenie kierunków w zakresie finansów publicznych w trakcie spotkania Eurogrupy w Berlinie w kwietniu 2007 roku stanowi oczekiwany krok w tym zakresie. Państwa członkowskie należące do strefy euro są proszone o uwzględnienie niniejszych zaleceń w politykach krajowych. Eurogrupa będzie systematycznie sprawdzać, czy zalecenia te są wprowadzane w życie.